

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306146960/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

er en almindelig Tro i N. Y., hvor der vrimler med Svenskere — ligesom min elskede Kaptajn kaldte mig „swede“, hvad jeg ikke gad protestere imod. Og saa kom der en pæn ældre Herre og spurgte efter en „swede“, der kunde tale Engelsk. Saa blev jeg præsenteret, og skønt jeg tilstod, at jeg ikke var indviet i Malkningens Mysterier, samt ikke forstod mig paa Heste, ligesom jeg ikke turde paastaa, at jeg var dygtig i Plovning og rent ud sagt aldrig havde givet mig af med Landvæsen — saa blev jeg dog antaget, men rigtignok med den lille Begyndelsesgage 10 Doll. for første Maaned (derefter 2 til hver Maaned indtil 16 ell. 20).

Manden, jeg arbejder hos, er en Theaterdirektør, og Farmen er hans Landsted. Her er en temmelig stor Frugt- og Køkkenhave og nogle Græsmarker, det er alt. 2 Køer og 3 Heste samt Høns . . . Maden er fin og god samt fint serveret. Behandlingen er særdeles god. Manden er i N. Y. fra 8—4, saa vi gaar og passer os selv. Damerne blander sig heldigvis ikke i Arbejdet. Foruden mig er der 1 Karl til, f. T. en Svensker, der ikke forstaar Engelsk. Det var for at faa en Tolk, at Manden antog mig. Jeg forstaar fuldt og taler temmelig godt Engelsk. — Havearbejdet er Lugning, Skufning, Hypning. Den grovere Skufning besørages med Plov og Hest, og Haven holdes slet ikke ren som Haverne hjemme; Sten og Ukrudt bliver liggende paa Stedet — aldrig Rivning. Jeg malter nu ganske godt, men Seletøjsmysterierne er jeg noch nicht indviet i. Jeg synes godt om Pladsen, og „Herskabet“ synes godt om mig, saa dette er jo meget godt.

Manden sagde i Aften, at det var mest Profit for mig at blive staaende hele Aaret, for der var slet ikke noget at gøre i Vintermaanederne uden Staldtjenesten („og naar den er forbi, sætter Du Dig ganske rolig ind ved Kakkellovnen og læser i dine Bøger“), og dog vanker der om Vinteren foruden fuld Løn Jul- og Nytaarsgaver. Vort Værelse er uhyre elegant i Hovedbygningen imellem de andre Soveværelser. Tæppe paa Trappen og fint nyt Tæppe over hele Gulvet hos os. Ekstraftt Sengetæppe. Den Slags bød Olsen i Brooklyn ikke paa. — Noroton ligger 40 miles fra New York, omgivet af henrivende Skove og med Vand til alle Sider . . . Alle Farmene her er Herskabspladser („Gentlemen places“) ligesom Skodsborg hjemme, og om Søndagen vrimler her med elegante Køretøjer. For at det kan blive til noget, byder Noroton paa 3 Kirker (til en Plads mindre end Hellerup), og da der langs Landevejen mellem de andre Avertissementer findes smaa Bibelskrifter malede, saa formoder jeg, at der ogsaa findes noget Missionsvæsen her. Saa heller ikke i den Henseende kan jeg klage.“

5. Juli-Brevet fra samme Aar bekræfter, at „jeg ikke er bleven køligere i min Begejstring for Noroton, siden jeg sidst skrev dig til. Foruden de mange Behageligheder ved Pladsen, som jeg har opregnet i mit Brev, byder den nemlig paa Strandbade i frisk Vand direkte fra Hovedoplaget — Atlanterhavet — saa henrivende salt og frisk, som jeg ikke har prøvet det før. Vi gaar i Vandet paa Gaardens Grund, idet Skoven gaar lige ud til en af Atlanterhavets Bugter. En anden Fordel ved at bo ved